

20.6.2020

דו"ח רכיבה בסובב תל-גזר

נכתב על ידי שייקה גינזבורג

הגענו היום בשעה 06:30 לחניון בית-הרצל ביער חולדה.

חניון בית הרצל יער חולדה

12 רוכבות ורוכבים שלחלקם הייתה זאת רכיבה ראשונה באיזור. מזג האוויר המבטיח קידם את פנינו עם שמים מעוננים כשהשמש מתעתעת בנו. פעם מסתתרת ופעם מציצה מבעד לעננים. המטרה הייתה להגיע לאתר הארכיאולוגי והגן הלאומי **תל-גזר** שנמצא בתחום השיפוט של מועצה איזורית גזר בין לטרון לרמלה. התל הוא מהחשובים שבתלי ארץ-ישראל. תל שמזוהה עם העיר הכנענית העתיקה גזר.

לאחר שהתארגנו לרכיבה יצאנו בשעה 06:45 מחניון בית הרצל ביער חולדה שנקרא גם יער הרצל, ונמצא מזרחית לקיבוץ חולדה. היער ניטע לראשונה בשנת 1907 סביב חולדה הישנה לזכרו של בנימין זאב הרצל, חוזה מדינת היהודים שנפטר בשנת 1904. בין עצי היער שוכן "בית הרצל", ששימש משכן לאנשי חוות חולדה שעמדו בגבורה במאורעות תרפ"ט נגד תוקפיהם.

הרכיבה החלה באופן אופטימי עם ירידה תלולה על אספלט, כשהרוח הקרירה מלטפת את פנינו קלות. לאחר כדקותיים הגענו לדרך עפר והתחלנו לדווש לכיוון המושב כרמי- יוסף, מושב שהוקם בשנת 1984 בפאתי עמק איילון, ונקרא על שם יוסף ספיר, מי שהיה אז נשיא התאחדות האיכרים.

בדרך לישוב אנו חצינו בזהירות רבה את כביש מס. 44 .
תוואי כביש מס. 44 מבוסס על דרך עתיקה שהובילה מיפו לירושלים עוד מימי קדם.
המשכנו לכיוון מזרח עם רסיסי הזריחה האחרונים בפנינו חלפנו ליד כרמי-יוסף
והתחלנו לטפס לתל-גזר. חדורי מוטיבציה, כשפנינו אל השמש העולה ואל הלא נודע
(זאת הייתה הרגשתי בכל אופן) בהובלתו הבטוחה והנאמנה של אורי נתיב עצרנו
במקום שבו יכולנו להשקיף על נוף מדהים: שפלת יהודה, מישור החוף הדרומי ואף
לסובב את פנינו לכיוון מזרח ולצפות בעמק איילון. בנקודה זאת קבלנו הנחייה
והתראה מטד שאנחנו עומדים להגיע לתל עצמו ויש להיזהר מירידות ועליות
תלולות ומדרדרת של אבנים קטנות. טד אף המליץ לחשוב על הליכה רגלית כדי
להימנע מפגיעות גוף.
בגובה 220 מטר מעל פני הים יכולנו שוב לצפות בנוף פנורמי מדהים.

ירדנו מתל גזר תוך כדי שאנו נשמרים ונזהרים עד מאד בירידה התלולה שהייתה
מלאה באבנים וסלעים קטנים ונכנסנו לכפר בן נון שנוסד ב 1952 על ידי האיחוד
החקלאי.
בהמשך רכבנו דרך יער המגינים. זהו יער ענק במונחים ישראלים המשתרע על שטח
של כ 3500 דונם בין הישובים כרמי-יוסף וכפר בן נון מצפון ובקוע ונחשון מדרום.
ביער זה נתקלנו במספר אתרי הנצחה כמו מטוס נורד שהובא בשלמותו ליער לזכר
חללי חטיבת הצנחנים 317 (הקרויה כיום חטיבה 226),
זה היה מחזה בלתי רגיל לפגוש מטוס תובלה בגודל אמיתי.
ועוד אתר הנצחה שבו פגשנו שלד זחל"ם לזכרם של חייל גדוד חי"ר 113.
בהמשך יצאנו מיער המגינים חצינו, שוב בזהירות את כביש הרותב מס. 3 ועשינו
דרכנו לכיוון בקוע ומשמר דוד. בדרך עצרנו לנוח מעט (ככל שהרשה לנו אורי) באתר
הנצחה של חיל ההנדסה. לאחר כשעתיים ועשר דקות, לאחר כ 22 ק"מ, ולאחר

גובה מצטבר של כ 400 מטר הגענו חזרה לחניון "בית הרצל". שברקע נשמעים צליליו של אוטו "גזלאן" אך.... מה זה בא לי עכשיו איזה ארטיק צונן ומרווה... תודה מקרב לב לאורי נתיב רוכב ללא חת, שכרגיל, מוביל אותנו בנאמנות ובבטחה בדרכי עפר, בדרכים נסתרות, בעליות ובירידות בקיץ בחורף בסתיו ובאביב ללא לאות. יישר כח גדול גם לטד שעומד על המשמר ולא שוכח להנחות, להזהיר ולשמור עלינו מכל משמר.